

Marsch-Wisa.

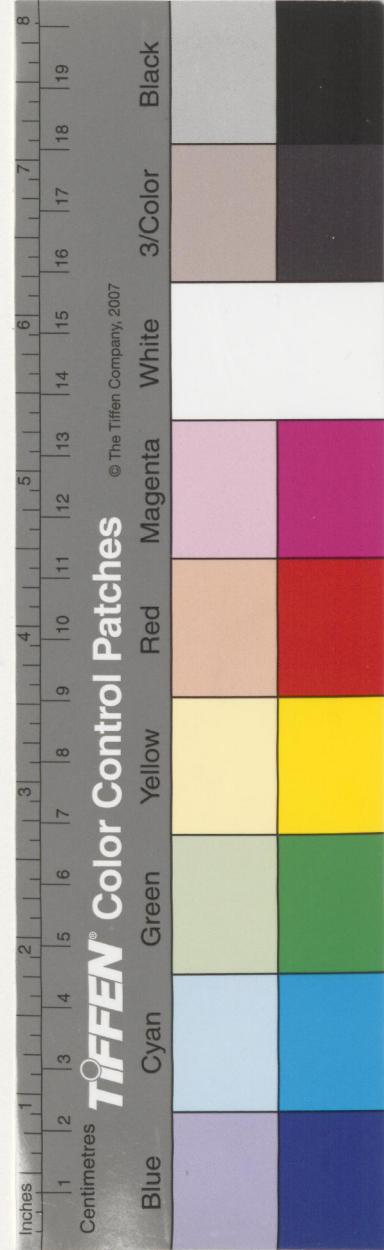
För
Finska Militären

i största välmening sammanskrifwen

Petrus Månnson från Lunda.

Andra Upplagan.

WASA, 1855.
Tryckt hos Paul Tiskanen.

IMPRIMATUR.

L. Heimbürger.

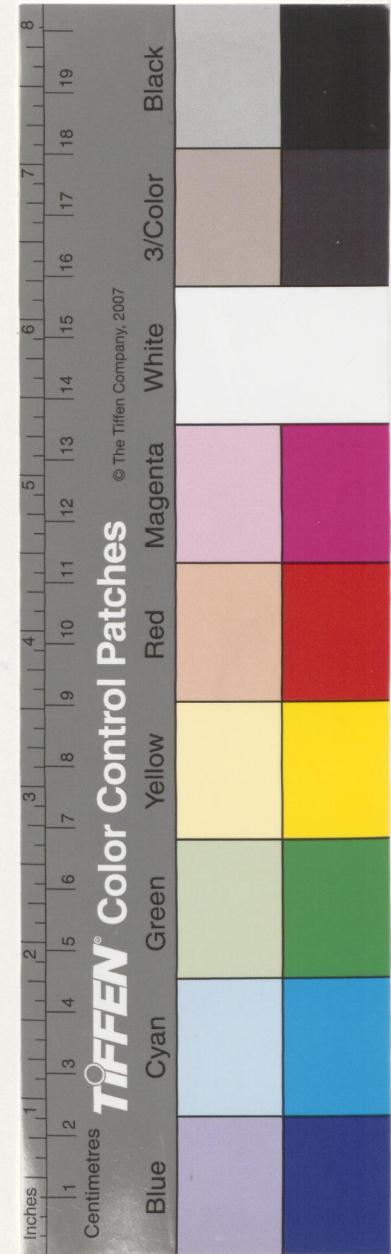
Melodi: Jägarlifvet är så härligt ro

1

Finska goſar gerna täga
Ut att slåſ med fienden;
Eif och blod de glade våga,
Strida ſåsom Finske män:
Slåſ för älftad fosterbygd,
Bringa fienden till blygd.
Sjung fallera fallera falleralla
Fallera fallera falle ra.

2

Stolta England, som will gripa
Hela verlden i din hand,
Lagar må du gerna skipa,
Men ej för vårt fosterland.
Engelsman må se sig om
Hvarför han till Finland kom.
Sjung ;:

3.

Fransman! hwad har du att göra
Uti Suomis s^önä land?
Exor du att wi ej f^ätt h^öra
Hur' du blodat har din hand
Uti dina kungars blod?
Wisar det att du har mod?
Sjung :;

4.

Fjenden är rik — kantänka —
Dermed stryter han så stort,
Vill sin bildning åt os skänka,
Bildning, som han sjelf har gjort.
Tack för gäfwan! Vi ha bra,
Som wi sedan gammalt ha.
Sjung :::

50

Engelsman och Transman måga
Gerna ta hwaran i hand
Och, som goda wänner, fåga,
Fåga bort till Turkens land.
Ge åt Turken det ni har,
Ge så ni har intet qvar.
Sjung :;

6.

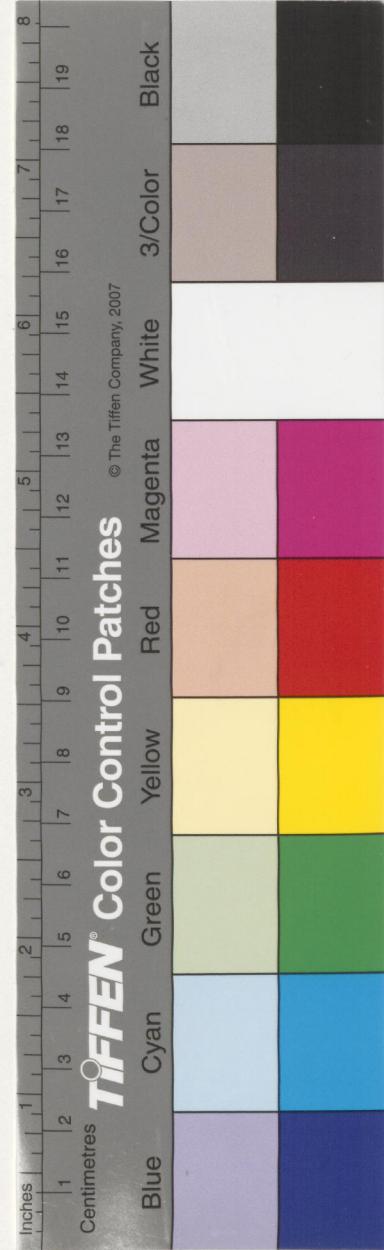
Verlden wet hur kriget fördes
Femtifyra, sommaren;
Stora ord det ofta hördes,
Några skott emellan dem.
Striddes väl om Sweaborg?
Nej, det brändes i Ul'åborg.
Sjung :;

7

Stolte öfwer denna bragden,
Hvaråt kristne ropa fy,
Kursen satts till södra trakten,
Styrdes in wid Garleby;
Men der blef det slut med åran:
Folk det fanns, som waktad tjäran
Sjung :::

8

Hett det blef wid Halkukaari,
Fienden skull' der i land;
Blod det flöt, förtv förswaret
Leddes af en saker hand.
Mer än hundra engelsmän
Fingo der sitt respaß hem.
Sjung ;:

9.

Flate öfwer den förlusten —
Som en stjertlös blestven tupp —
Swärma de kring finska kusten,
Bringa finska farthyg upp;
Krigade med hwem som kom,
Förde enskilt egendom.
Sjung :::

10.

Något stort dock skulle göras
Att belysa bragder sinå,
Något som i werlden höras
Och förkunnas löna må —
Styrdes så till Bomarsund,
Lågo der i weckor rund.
Sjung :::

11.

Tiotusen Fransmän måste
Föras fram till Alands kust,
För att taga in ett fäste,
Som försvärades med lust
Af två tusende soldater —
Finnar, Ryssar — bra kamrater.
Sjung :::

12.

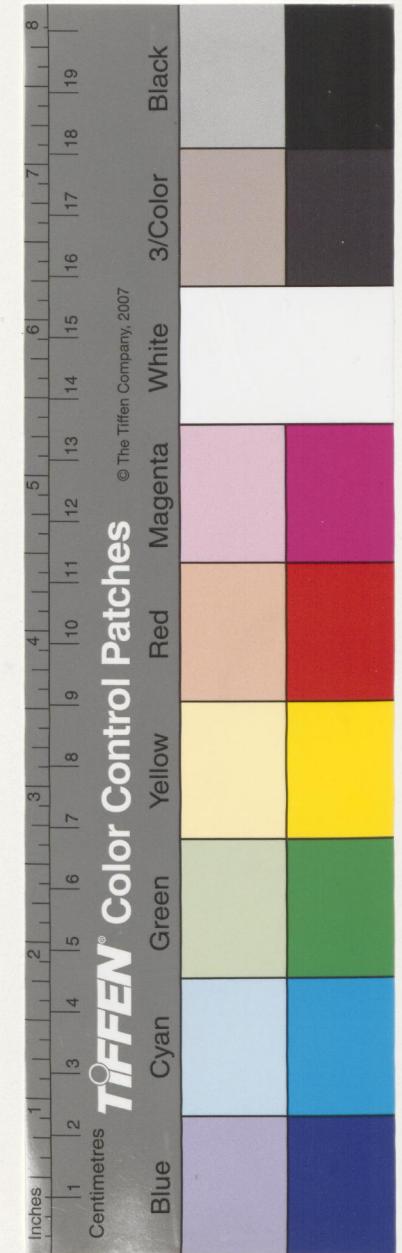
Lånt om Bomarsund dock färdigt
Hade warit bygdت åndå,
Fienden, fullkomligt wärdigt,
Säkert fått der ånu stå; —
Nåra nog till nordens pol
Stå som wid Sewastopol!
Sjung :::

13.

Så gick striden förra året
Westendels med röfweriz;
Hwad i år den för i spåret
Det ej kunna weta wi;
Det vi wet', att för vårt land
Tagit wi gewär i hand.
Sjung :::

14.

Ingén väfwan när vårt finne
Om och striden heter blir;
Hwar och en, som årlig Finne,
Faran uti ögat ser.
Med stor lust wi skola slåß,
Kejsarns ögon se på oss.
Sjung :::

15.

När som freden åter ånnar
Komma till vårt land igen,
Vapnen wi ifrån oß lemnar,
Ta i plogen såsom män;
Mödans lön blir ett godt bo
Der wi wara få i ro.
Sjung ;:

16.

Eget bo och egen mata
Finska militären har;
Sällheten blott den får smaka,
Som i striden duktig var:
Finska qvinnan älska kan,
Men dock blott en tapper man.
Sjung ;:

17.

Om hushållet skulle börja
Blifwa alltför manstarkt, då
Bör soldaten icke förla,
Bröd nog skola alla få:
„Ingen nød och ingen sorg
Rejsarn finns i Petersborg!“
Sjung ;:

